

Zuzana Mináčová Na Maškarním Bále Ve Školce

Tahle fotka byla pořízena na pyžamovém bále ve školce v Bratislavě ve 30. letech. Sedím v první řadě jako čtvrtá zleva.

V dětství jsem si hrála se všemi dětmi, židovskými i nežidovskými. Nebylo třeba rozlišovat. Oba dva moji rodiče byli sice Židé, ale u nás v rodině se již náboženská stránka moc nedodržovala. Žili jsme už nenáboženským způsobem. Bydleli jsme v Bratislavě ve Štefánikově ulici v krásném pětipokojovém bytě. Měli jsme se sestrou křesťanskou chůvu. Otec byl známý lékař, provozoval svoji praxi ve stejném domě. Když začalo pronásledování a perzekuce Židů, já jsem byla malá, ale vzpomínám si, že tatínek musel mít na ordinaci tabulku, kde stálo napsáno, že je Žid. Také jsme museli nosit žlutou hvězdu přišitou na oblečení.

Během návštěv a letních prázdnin, které jsem strávila u prarodičů z otcovy strany, jsem měla možnost přijít do kontaktu s náboženským životem. Prarodiče byli skutečně ortodoxní Židé. Dodržovali židovské zvyky, vařila se košer strava, třídilo se nádobí na různé pokrmy a svátky, chodilo se do synagogy, praktikoval se ortodoxní způsob života. Byla jsem dítě, takže na žádné konkrétní detaily si už příliš zřetelně nevzpomínám, ale pamatuji si, že jsme s bratranci, sestřenicemi či s mojí sestrou vždy u prarodičů byli přes prázdniny a měli jsme možnost se seznámit se skutečným židovským cítěním. Byly jsme ještě děti, takže jsme často něco popletly a potom babička s dědečkem museli po nás chyby napravovat, takže si vzpomínám, že se musely strkat nože do země, které tam musely být několik dní, aby bylo vše zase rituálně čisté.